

ערומה נכנסה אל המקלחון הצר ופתחה את הזרם על הכי חזק. גופה הגיב בתענוג. אחרי רגע התעשתה ולקחה את הליפה התלויה על וו ושפשפה את עצמה ביסודיות, כאילו עוד ניתן היה למחוק את המציאות לפני שנצרכה בתוך הגוף. באחת הפסיקה. למה היא מגיבה ככה? הלא היא היתה שם ורצתה בזה גם, לא? לא. אמרה לעצמה כמתגוננת תחת הזרם החם שקלח על פניה. תודי שזה מגרה אותך. חיוך עצור הסתמן לרגע על פניה. היא התמסרה לזרם החם והעבירה את משקל גופה קדימה ואחורה, פעם נפלו המים על פניה ופעם על גבה, והיא המשיכה להתנחם במשחקה המאולתר עד שנעמדה במקומה, השפילה ראשה מטה והסתכלה על כפות רגליה. כמה רזות וגלמודות היו. בהונותיה בולטות וגרומות וניתן היה לראות את הוורידים דרך עורה השקוף. שבתאי, חזרה אחר שמו ולא ידעה למה. תאוות בשרים? סקרנות? שוב הבדידות המענה. זרם מייסר של מחשבות פרץ אל חלל המקלחון, מחשבות על שינה טרופה, על שינה שלעולם לא תבוא, על מישהו אחר בארץ אחרת, על סמדר טובה יותר. רק שיהיה לילה שקט, עצמה את עיניה ונתנה לזרם המים לשטוף את בליל המילים והתחושות.

אחרי רגע שמעה במעומעם "סמדי, סמדי cherry", היה זה קול

הסופרן מרקיע השחקים של אמה, קורא מעבר לדלת השירותים. סמדר קפאה. "כן, אמא, רק רגע", סיננה מבעד למים שניתכו על פניה. בחוסר רצון סגרה את הברז, הותירה את גופה רטוב, ובתנועה עגולה כרכה סביב גופה מגבת, ויצאה, ובידה מגולגלת חבילת הבגדים שפשטה קודם.

מבעד לדלת השירותים עמדה רוזט, בטוניקה רחבת שוליים, וספק חיכתה ספק סידרה משהו. "אמא מה את עושה?" אמרה סמדר כשפתחה את הדלת וכמעט נתקלה באמה, נשקה לה בחטף והרטיבה את לחייה, גם את הרצפה, ובפסיעיות לחות צעדה אל עבר חדר השינה כאילו היא ממחרת לאן שהוא. "שרי, את מרטיבה ככה את כל הבית", אמרה רוזט והלכה אחריה ללא מטרה. אחרי רגע כבשה את פניה הרחבים בידיה ובכתה, כאילו נוכחותה של סמדר אפשרה לה להתפרק, והתיישבה על המיטה שבה מת שלום. עדיין אפשר היה לראות את השקעים שהותיר גופו במזרון.

בתנועת כתפיה השילה סמדר את המגבת מעל גופה, והטילה על הרצפה את חבילת הבגדים המלוכלכים. לפתע פרוחה מתוכם נוצה לבנה, נוצה קלה, פלומתית, שהשתתה ארוכות באוויר והחלה לצנוח אט אט בתנועה מעגלית. במבט משתאה עקבו סמדר ואמה אחר מעופה האטי, העדין. מלאך דממה עבר בחדר. בתנועה חדה צדה

הערה ותיקון טעות

מירי ליטווק תרגמה תרגום מצוין את שירו של בוריס פסטרנק "אחותי - החיים" על פי נוסח המהדורה הראשונה משנת 1917. התרגומים אשר הובאו במאמרי בגליון הקודם, נעשו על פי הנוסח שקיבע המשורר בשנת 1922 ובנוסח זה הוא נרפס מאז ואילך במהדורות הבאות. (יואל נץ) להלן הנוסח המקורי משנת 1922:

Сестра моя - жизнь

Сестра моя - жизнь и сегодня в разливе
Расшиблась весенним дождем обо всех,
И люди в брелоках высоко брюзгливы
И вежливо жалят, как змеи в овсе.

У старших на это свои есть резоны.
Бесспорно, бесспорно смешон твой резон,
Что в грозу лиловые глаза и газоны
И пахнет сырой резедой горизонт.

Что в мае, когда поездов расписание
Камышинской веткой читаешь в купе,
Оно грандиозней святого писанья
И черных от пыли и бурь канаве.

Что только нарвется, разлаявшись, тормоз
На мирных сельчан в захолустном вине,
С матрацев глядят, не моя ли платформа,
И солнце, садясь, соболезнает мне.

И в третий плеснув, уплывает звоночек
Сплошным извиненьем: жалею, не здесь.
Под шторку несет обгорающей ночью
И рушится степь со ступенек к звезде.

Мигая, моргая, но спят где-то сладко,
И фата-морганой любимая спит
Тем часом, как сердце, плеща по площадкам,
Вагонными дверцами сыплет в степи.

שיר זה נרפס בגליון הקודם באופן משובש,
הנה הוא שוב:

המדריך / יואל נץ

שָׁמַע ספּוֹר עַל מְדֻרֵיךְ שֶׁל קְבוּצוֹת תּוֹרִים, מוֹרֵה דָרֶךְ,
מְסִיר בְּאַחַת הָעָרִים בְּרֵאשׁ צֵאן מְרֵעִיתוֹ;
וְהָעִיר - כְּעָרִים אַחֲרוֹת, וְעַם זֹאת קִצַּת אַחֲרֵת,
אֵךְ בְּפִי הַמְדֻרֵיךְ - עֲלוּבָה הִיא, וְאֵין בָּהּ מֵתֵם.

בְּכַפֵּר מְרִפְזִית מִתְנַשְׂאֵת לְגִבְהֵים קִתְדֻרְלָה,
מְזַרְקָה צְבֻעוֹנִית וּפְסִלּוֹ שֶׁל פְּרֵשׁ עַל רִמְדֵךְ.
בָּם נוֹשְׁקֵת גְּנֵה צְבוּרִית בְּרוּכַת צֵל; וְקִצַּת הַלְּאָה
בְּרוֹזִים בְּאָגִם וְאַרְנֵבֶת חוֹלְפֵת בְּסִבְךְ.

תּוֹרִינִי, אֶבֶל, לֹא רוֹאִים מִכָּל אֶלֶה פְּזִית!
הַמְדֻרֵיךְ מְשִׁיט בְּרַחֲבוֹת צְדָדִיִּים וּמְסִבִּיר:
"אֵין כָּל תִּכְוָן וְאֵין גַּם עֲנִיָן לְכַתֵּת כָּאֵן רִגְלִים,
וְאִפְשֶׁר בְּקִלּוֹת לוֹתֵר וּלְדַלֵּג עַל הָעִיר".

מִיֵּן מְדֻרֵיךְ מְשֻׁנָּה שֶׁחִבֵּל לְהַכְבִּיר עָלָיו מְלֵל,
וּמוֹטֵב כִּי תִרְחַק מִמְדֻרֵיךְ שֶׁכְּזֶה כְּמוֹ מֵאֵשׁ.
...אֵךְ מְזֵל הוּא שְׁאֵין מְדֻרִיכִים שֶׁכְּאֶלֶה בְּחֵלֶד...

מְבַקְרֵי יְצִירוֹת שֶׁל סְפָרוֹת מְסוּגוֹ - יֵשׁ וַיֵּשׁ...